

EUROPAPARLAMENTET

2014 - 2019

Plenarhandling

A8-0182/2015

5.6.2015

BETÄNKANDE

om de externa effekterna av EU:s handels- och investeringspolitik för offentlig-privata initiativ i länder utanför EU
(2014/2233(INI))

Utskottet för internationell handel

Föredragande: Jan Zahradil

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	15
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING.....	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD.....	21
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	25

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om de externa effekterna av EU:s handels- och investeringspolitik för offentlig-privata initiativ i länder utanför EU (2014/2233(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 208 i Lissabonfördraget,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG³,
- med beaktande av de respektive yttranden från utskottet för internationell handel om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om offentlig upphandling (COM(2011)0896), om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (COM(2011)0895) samt om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tilldelning av koncessioner (COM(2011)0897),
- med beaktande av kommissionens meddelanden *Främjande av privata och offentliga investeringar i syfte att bidra till en ekonomisk återhämtning och långsiktig strukturanpassning utveckling av offentlig-privata partnerskap* (COM(2009)0615), *En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna* (COM(2014)0263), *Europa 2020 En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020), *Handel, tillväxt och världspolitik Handelspolitiken – en hörnsten i Europa 2020-strategin* (COM(2010)0612), *Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning* (COM (2012)0173) och *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar* (COM(2011)0681),
- med beaktande av sina resolutioner av den 27 september 2011 om en ny handelspolitik för Europa i samband med Europa 2020-strategin⁴, av den 29 januari 2013 om företagens sociala ansvar: att arbeta för samhällets intressen och för hållbar återhämtning för alla⁵ och av den 26 oktober 2006 om offentlig-privata partnerskap och

---

¹ EUT L 94, 28.3.2014, s. 1.

² EUT L 94, 28.3.2014, s. 65.

³ EUT L 94, 28.3.2014, s. 243.

⁴ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 87.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2013)0050.

EG-rätten om offentlig upphandling och koncessioner¹,

- med beaktande av rapporten *Internationalisation of European SMEs*, utarbetad av EIM för Europeiska kommissionen 2010,
- med beaktande av punkt 5 i kommissionens meddelande *Strategi för jämställdhet 2010–2015* (COM(2010)0491), av FN:s principer om kvinnors egenmakt från mars 2010, av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 8 december 2009 och av punkt 46 i slutdokumentet från FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio+20),
- med beaktande av OECD:s rekommendation från maj 2012 om principer för offentlig styrning av offentlig-privata partnerskap², OECD:s konvention från 1997 om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser och av OECD:s riktlinjer för multinationella företag som uppdaterades i maj 2011³,
- med beaktande av relevanta ILO-konventioner,
- med beaktande av handboken *Guidebook on Promoting Good Governance in Public-Private Partnerships*⁴ från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) 2008,
- med beaktande av handboken *Legislative Guide on Privately Financed Infrastructure Projects* från FN:s kommission för internationell handelsrätt (Uncitral) 2001⁵ samt de föredrag som hölls vid Uncitrals internationella seminarium om offentlig-privata partnerskap, hållet i Wien den 2 och 3 maj 2013,
- med beaktande av Andinska utvecklingsorganisationens rapport från 2010 *Infraestructura pública y participación privada: conceptos y experiencias en América y España*,
- med beaktande av *Public-Private Partnerships Reference Guide: Version 2.0* från juli 2014, som framtagits av Asiatiska utvecklingsbanken, Interamerikanska utvecklingsbanken, Världsbanksgruppen och *Public Private Infrastructure Advisory Facility*⁶,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0182/2015), och av följande skäl:

---

¹ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 447.

² <http://www.oecd.org/governance/budgeting/PPP-Recommendation.pdf>.

³ http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf.

⁴ www.unece.org/fileadmin/DAM/ceci/publications/ppp.pdf.

⁵ <http://www.uncitral.org/pdf/english/texts/procurement/pfip/guide/pfip-e.pdf>.

⁶ [http://api.ning.com/files/Iumatxx-](http://api.ning.com/files/Iumatxx-0jz3owSB05xZDkmWIE7GTVYA3cXwt4K4s3Uy0NtPPRgPWYO1lLrWaTUqybQeTXIeuSYUxbPFWlysuyN15rL6b2Ms/PPReferenceGuidev02Web.pdf)

[0jz3owSB05xZDkmWIE7GTVYA3cXwt4K4s3Uy0NtPPRgPWYO1lLrWaTUqybQeTXIeuSYUxbPFWlysuyN15rL6b2Ms/PPReferenceGuidev02Web.pdf](http://api.ning.com/files/Iumatxx-0jz3owSB05xZDkmWIE7GTVYA3cXwt4K4s3Uy0NtPPRgPWYO1lLrWaTUqybQeTXIeuSYUxbPFWlysuyN15rL6b2Ms/PPReferenceGuidev02Web.pdf).

- A. Ländernas samhällen och ekonomiska strukturer med tillhörande dynamik har nytta av en verksamhetsomgivning som möjliggör växelverkan mellan de offentliga och de privata sektorerna och samarbete, bland annat mellan offentliga och privata enheter via gemensamma initiativ och företag.
- B. Offentlig-privata partnerskap är visserligen ett verktyg som på lång sikt används inom förvaltningspolitiken på internationell, nationell, regional och lokal nivå, men det finns varken någon internationellt erkänd definition eller något omfattande regelverk för dem. Offentlig-privata partnerskap uppfattas i praktiken såsom en bred och mångskiftande uppsättning samarbetsförhållanden mellan dels offentliga aktörer (myndigheter, organ och internationella organisationer eller en kombination av dessa), dels privata aktörer (företag eller icke-vinstdrivande organ) och brukar gå ut på att den privata sektorn står till tjänst med infrastruktur eller tillgångar som vanligtvis tillhandahålls av myndigheterna.
- C. Offentlig-privata partnerskap är viktiga för ekonomisk tillväxt, innovation, konkurrenskraft och sysselsättningsskapande, både på den inre marknaden och utomlands, och fyller en strategisk funktion för moderniseringen av infrastruktur, särskilt energi-, vatten- och väginfrastruktur samt digital infrastruktur. Företagen i EU står väl rustade för att konkurrera om och driva sådana arrangemang.
- D. Offentlig-privata partnerskap kan ta olika former och inre marknadslagstiftningen fastställer högt ställda förfaranderegler. Denna lagstiftning reviderades och konsoliderades i direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU om offentlig upphandling, i direktiv 2014/23/EU om koncessioner, och i vägledningen om institutionaliserade offentlig-privata partnerskap.
- E. Offentlig-privata partnerskap för tillhandahållande av infrastrukturer, varor och bastjänster är tekniskt komplicerade.
- F. Den globala ekonomiska krisen har sedan 2007 slagit hårt mot alla utvecklade länder, tillväxtländer och utvecklingsländer och påverkat såväl budgetpolitiken som de institutionella och privata enheternas, framför allt de små och medelstora företagens, möjligheter att få de ekonomiska resurser de behöver för att förverkliga projekt, vilket i sin tur påverkar utvecklingen av både infrastrukturen och av andra kapitalkrävande projekt, liksom också utbudet av bastjänster.
- G. Till följd av budgetbegränsningarna, som förvärrats av den ekonomiska krisen och statsskuldskrisen väljer allt fler regeringar innovativa lösningar, t.ex. offentlig-privata partnerskap, som i lämpliga former kan bidra till att de offentliga tjänsterna förbättras i kostnadshänseende, blir effektivare och ändamålsenligare och får bättre kvalitet och till att den offentliga infrastrukturen finns på plats i rätt tid, under lämplig medverkan av offentliga och privata aktörer.
- H. De positiva effekterna av offentlig-privata partnerskap bottnar i förbättrat projektutförande, gott kostnads-nyttoförhållande, möjlighet till långsiktig finansiering av kostnaderna, stimulans till innovation och forskning och även större flexibilitet och

kompetens i ledningsmiljön.

- I. Liberalisering av handel och investeringar är inget självändamål, utan ett hjälpmedel för förmögenhetsskapande och ett bidrag till ökad livskvalitet för världens befolkning, och öppnar dessutom för innovativ politik tillsammans med såväl nya instrument, såsom de finansieringsinstrument som nyligen utformats, som ett nätverk av frihandelsavtal som tredjeländernas regeringar kan utnyttja för att garantera tillgång till infrastrukturer och varor och tjänster av allmänt intresse, och där det föreskrivs eller banas väg för ett ytterligare deltagande för EU-företag i investeringsprojekt utomlands, där både privata företag och offentliga enheter samtidigt får medverka.
- J. Offentlig-privata partnerskap kännetecknas av lång livscykel, ibland från 10 till 30 år, och deras livscykel bör vara meningsfull och stämma överens med de eftersträlvade målen så att tillhandahållandet av arbete, varor och tjänster inte på konstgjord väg snedvrider konkurrensen eller skapar högre kostnader och en onödig börda för offentliga förvaltningar och skattebetalare.
- K. EU:s handelspolitik bör varken uppmuntra eller bromsa ländernas självständiga beslut om att använda offentlig-privata partnerskap. När besluten väl har fattats är det dock EU:s skyldighet att skapa bästa möjliga tillgång till upphandlingsmarknaderna för våra stora och medelstora företag, småföretag och mikroföretag och skapa mervärde för lokalsamhällena enligt principerna om öppenhet, deltagande, ansvar, effektivitet och politisk konsekvens.
- L. Det kan hända att man inom den privata sektorn undervärderar den sociala infrastrukturen och den täckning den ger. Dessutom är det dyrt att tillhandahålla infrastruktur och vissa sektorer är antingen naturliga monopol eller strategiskt viktiga. Allt detta leder till att öppen konkurrens och privatisering mången gång inte är det lämpligaste alternativet i sådana fall där samhällsintresset måste komma i första rummet.
- M. Meningen med offentlig-privata partnerskap är därför att de ska sammanföra det bästa av två världar, det vill säga tillhandahålla tjänster och infrastruktur av allmänt intresse, men inte genom privatisering utan snarare genom ett utvidgat deltagande från den privata sektorns sida.
- N. I många tillväxtländer och utvecklingsländer råder det en bjärt kontrast mellan dynamiken hos de privata företagen och bristen på tillförlitlig offentlig infrastruktur. Dessa kontraster (som är slående i Indien eller Brasilien) har undergrävt tillväxtpotentialerna och begränsar export- och importkapaciteten eller vållar avbrott i produktionskedjorna, i och med att det saknas tillräcklig hamninfrastruktur och de inre transporterna (järnvägar, frakt eller vägar) är bristfälliga eller genom att kraftverken och elnäten inte fungerar som de ska. Kontrasterna är också till skada för människors välbefinnande (till följd av bristen på avlopps- och vattenledningsnät). Offentlig-privata partnerskap möjliggör integrerade lösningar där en partner eller ett konsortium svarar för "byggandet" (bygg-, ingenjör- och arkitekttjänster), "finansieringen" (tillförsel av resurser från den privata sektorn, åtminstone för förfinansieringen av ett projekt) och "driften" (underhålls-, övervaknings- och förvaltningstjänster).

- O. Mellanstatliga organisationer har också använt offentlig-privata partnerskap för att ge bistånd till de minst utvecklade länderna genom partnerskap inom områdena utveckling och samarbete. Som exempel kan nämnas att Världsbanken, regionala banker för återuppbyggnad, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, Världshälsoorganisationen och FN:s barnfond (Unicef), för att nämna bara några få, har använt offentlig-privata partnerskap för att genomföra olika åtgärder. Geografiskt sett har Förenta staterna, Australien, Japan, Malaysia, Singapore, Förenade Arabemiraten och andra asiatiska och latinamerikanska länder (med Chile i täten) erfarenheter av offentlig-privata partnerskap. OECD-länder (Finland, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Nederländerna, Portugal, Spanien och Tyskland) har också lagstiftning om sådana. Storbritannien har det mest utvecklade programmet för offentlig-privata partnerskap (där initiativet *Private Finance Initiative* svarar för omkring 20 procent av de offentliga investeringarna). EU är ledande inom infrastrukturmarknaden för offentlig-privata partnerskap och sammanför över 45 procent av det nominella värdet för offentlig-privata partnerskap.
- P. Offentlig-privata partnerskap har använts inom ramen för strukturfonderna, utvidgningen, de transeuropeiska näten, gemensamma teknikinitiativ, Europa 2020-strategin, forskning och utveckling (fabriker för framtiden, energieffektiva byggnader, initiativet för miljövänliga bilar, hållbar processindustri, fotonik, robotteknik, högeffektiva datorer och 5G-nätverken), e-lärande, forskningsprojekt vid universitet och andra program inom området hälsa (såsom initiativet för innovativa läkemedel). Europeiska investeringsbanken och Europeiska expertcentrumet för offentlig-privata partnerskap har genomfört projekt inom EU samt i EU:s grannskap och även längre borta. EU har också bidragit genom den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi. Europeiska fonden för strategiska investeringar avser att stödja ett antal offentlig-privata partnerskap inom EU, i vilka företag från handelspartner får medverka.
- Q. EU har hittills hållit sina marknader för offentlig upphandling mycket öppna för internationell konkurrens, med regler som syftar till att främja rättvis och effektiv konkurrens på den inre marknaden och skapa lika spelregler för internationella investerare. Inom EU finns ingen diskriminering på grundval av utländskt ägande eller kontroll, och utländska företag får etablera sig lokalt för att delta i offentlig-privata partnerskap.
- R. I EU:s frihandelsavtal ingår det föreskrifter som öppnar väg för företag att lämna anbud i offentlig-privata partnerskap via marknadstillträde och stadiet före etablering. Behandlingen av och de tillbudsstående möjligheterna för Korea, Colombia/Peru, Centralamerika, Singapore och Kanada (och Vietnam och Japan) har definierats på olika sätt och specifikt. Vid förhandlingarna med olika partner måste man gå relativt flexibelt till väga. Målet bör dock fortsättningsvis vara att bidra till arbetet för social och ekonomisk utveckling, miljöhållbarhet, demokrati och god samhällsstyrning, respekt för de mänskliga rättigheterna samt att främja internationellt erkända skyddsstandarder, och skapa anständiga arbetstillfällen. På multilateral nivå fastställs det också i allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats) och i avtalet om offentlig upphandling ett antal förpliktelser, vilket också kan förekomma i andra plurilaterala instrument såsom avtal om handel med tjänster. Verksamhetsomgivningen inom EU är därför på väg mot att präglas av skärpt konkurrens.

Bakgrund

1. Europaparlamentet betonar att skapandet av anständiga arbetstillfällen, konkurrenskraften och produktiviteten inom EU och tredjeländer måste stimuleras genom innovativ politik och nya instrument som utformats för att uppmuntra de ekonomiska aktörernas verksamhet så att den hållbara tillväxten kommer i gång på nytt, också med hjälp av investeringar utanför den gemensamma marknaden. Parlamentet anser att offentlig-privata partnerskap – såsom ett bland flera olika alternativ – skulle kunna vara en tillväxtkälla för EU-företag och samtidigt till nytta för våra partner bland tredjeländerna, eftersom dessa partnerskap skulle kunna erbjuda infrastrukturer, varor och tjänster av allmänt intresse.
2. Europaparlamentet påminner om att offentlig-privata partnerskap bör ge medborgarna och konsumenterna stort mervärde, säkerställa tjänster och/eller varor av hög kvalitet och ge de offentliga förvaltningarna, både på central statlig och lokal nivå, konkreta konkurrensfördelar och ekonomiska fördelar, samtidigt som ytterligare bördor eller förluster undviks för den offentliga sektorn.
3. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att verka för en internationellt erkänd definition av offentlig-privata partnerskap som en långsiktig förbindelse mellan offentliga organ och privata investerare för att främja tillhandahållandet av tillgängliga offentliga tjänster och infrastrukturer av god kvalitet enligt tydligt fastställda avtalsvillkor som är enkla att utvärdera genom indikatorer som säkerställer en rättvis och skälig ersättning om avtalsvillkoren uppfylls.
4. Europaparlamentet konstaterar att såväl små och medelstora företag som större företag kan stå till tjänst med unikt kunnande och unika erfarenheter samt bästa praxis från den privata sektorn samt med nätverk där offentliga myndigheter från tredjeländer medverkar, något som medverkar till att politiken för hållbar utveckling effektivt kan omsättas i praktiken. Parlamentet anser att små och medelstora företag bäst kan förverkliga sina inneboende möjligheter om de bildar nätverk och är verksamma på global nivå och kommer in på marknader utanför Europa, bland annat genom offentlig-privata partnerskap. Parlamentet uppmanar här kommissionen att främja och uppmuntra bildandet av konsortier och andra former för samarbete mellan storföretag och små och medelstora företag för att företag av sistnämnda slag lättare ska kunna medverka i projekt med offentlig-privata partnerskap.
5. Europaparlamentet betonar att man vid utvecklingen av offentlig-privata partnerskap måste ta hänsyn till i synnerhet utmaningarna för EU-baserade små och medelstora företag som konkurrerar på de internationella marknaderna när de ingår i ett offentlig-privat partnerskap samt till behovet av att säkerställa att små och medelstora företag får konkret, rättvist och ömsesidigt tillträde, särskilt inom försörjningssektorn, i enlighet med direktiv 2014/25/EU. Parlamentet betonar i detta hänseende vikten av särskilda regler som möjliggör gruppupphandling för små och medelstora företag och användning av öppna och insynsvänliga underleverantörskedjor.

Utmaningar

6. Europaparlamentet anser det beklagligt att EU hittills låtit sina marknader för offentlig upphandling i hög grad stå öppna för internationell konkurrens, medan EU-företag

fortfarande möter avsevärda hinder utomlands. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera att EU:s handelsavtal innehåller styrmedel för att våra företag, särskilt små och medelstora företag, ska kunna konkurrera utomlands på lika villkor med utländska företag. Parlamentet yrkar dessutom på tydliga regler för och enkel tillgång till information om upphandlingar och tilldelningskriterier, samt på upphävande av diskriminerande och omotiverade handelshinder inom områdena offentlig upphandling, tjänster eller investeringar (såsom skattediskriminering, lagstiftningshinder mot inrättandet av filialer eller dotterbolag och begränsningar för tillgången till finansiering). Parlamentet uppmanar våra partnerländer att tillämpa offentlighetsprincipen för att insyn ska garanteras och intressekonflikter undvikas och att vara återhållsamma med att använda offentlig-privata partnerskap, så att det i samband med dem tas hänsyn, inte bara till kostnads-nyttanalyser och till projektens livsduglighet, utan också till myndigheternas ekonomiska och tekniska kapacitet att övervaka tillhandahållandet av tjänster eller infrastruktur, utgående från det allmänna intressets krav.

7. Europaparlamentet erkänner att utmaningarna för offentlig-privata partnerskap kan övervinnas med hjälp av principer för god samhällsstyrning såsom insyn och klarhet i bestämmelser för tilldelning, varvid följande inslag spelar en central roll: Tilldelning, genomförande och utvärdering av projekt, alltifrån inledningsskedet. Modeller för och definitioner av risköverföring (framför allt utvärdering av kostnadseffektiviteten på medellång och lång sikt. Deltagande av berörda parter och det civila samhällets organisationer. Kampen mot bedrägeri och korruption. Den ansvariga förvaltningens ekonomiska och tekniska kapacitet för en adekvat planering och övervakning av avtalens genomförande. Ökad rättssäkerhet inom en ram med garantier för legitim myndighetsutövning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna (som är viktiga parter i detta hänseende) att också utanför våra gränser främja dessa principer och hithörande bästa praxis.
8. Europaparlamentet påminner om att offentlig-privata partnerskap kännetecknas av högt värde och teknisk komplexitet, och av parternas långsiktiga åtaganden. De kräver därför både lämplig flexibilitet och lämpliga rättssäkerhetsgarantier för att säkerställa transparens, icke-diskriminering och likabehandling.
9. Europaparlamentet påminner om att infrastrukturprojekt (särskilt inom byggnation, miljö, telekommunikationer och energinät) bär på flera inneboende risker och att staten genom offentlig-privata partnerskap överför en del av risken till den privata entreprenören, så att båda kan dra fördel av projekten men samtidigt dela på riskerna och ansvaret. Parlamentet betonar dessutom att det krävs lämplig riskdelning för att ett projekt ska kosta mindre, genomföras framgångsrikt och bli bärkraftigt.
10. Europaparlamentet påminner om att väl genomförda och livsdugliga offentlig-privata partnerskap förutsätter att dessa partnerskap tillhandahåller kostnadseffektiva och tillgängliga tjänster av god kvalitet till allmänheten såväl inom som utanför EU. Parlamentet erinrar om att det komplicerade valet av modeller och avtal påverkar utvecklingen av ett projekt och påtalar att offentlig-privata partnerskap ibland haft som enda syfte att målen för det offentliga underskottet formellt ska uppnås. Parlamentet framhåller att det behövs en adekvat institutionell ram där politiskt engagemang, god samhällsstyrning och en adekvat lagstiftningsbas sammanförs för att garantera att

offentlig-privata partnerskap erbjuder befolkningen bättre kvalitet och ett vittomfattande utbud av tjänster. Parlamentet betonar här att man måste utvärdera de medverkande företagens profil och vilka tidigare erfarenheter man haft av dem för att man ska kunna avgöra vilken kvalitet de haft på sina tjänster och om varit seriösa i sin företagsverksamhet.

Att låta den privata sektorn medverka i utvecklingssamarbetet

11. Europaparlamentet betonar att EU:s handels-, investerings- och utvecklingspolitik är sammanlänkade och att principen om en konsekvent utvecklingspolitik fastslås i artikel 208 i Lissabonfördraget, som kräver att målen för utvecklingssamarbetet beaktas i politik som sannolikt kommer att påverka utvecklingsländerna. Parlamentet betonar också att det är viktigt att EU:s investeringspolitik inriktas på ekonomiska val som omfattar en riktig bedömning av de sociala effekterna.
12. Europaparlamentet betonar att offentlig-privata partnerskap, såsom ett bland flera olika alternativ, i allt högre grad kan stimulera till innovativa lösningar och mobilisera långfristig privatfinansiering och inhemska resurser för utvecklingsändamål, i en situation där utvecklingsländerna behöver omfattande investeringar i infrastruktur, vattenförsörjning och energi, som den offentliga sektorn inte själv kan erbjuda och vilka mestadels skulle ha nytta av medverkan från den privata sektorns sida. Parlamentet anser att offentlig-privata partnerskap också kan skapa innovation inom teknik och företagsmodeller och bygga upp mekanismer för att hålla den privata sektorn ansvarsskyldig. Parlamentet påpekar dock att det finns fall där medverkan från den privata sektorns sida i vissa utvecklingsländer inte gett önskade resultat. Parlamentet konstaterar följaktligen att det behövs ett bidrag i form av tekniskt bistånd för att förstärka de rättsliga och institutionella ramar inom vilka offentlig-privata partnerskap utvecklas, framför allt förmågan att ordentligt utvärdera, planera och övervaka genomförandet av projekten och ge offentliga partner möjlighet att kräva privata företag på ersättning om avtalen inte följts.
13. Europaparlamentet noterar att offentlig-privata partnerskap står högt upp på utvecklingsagendan och att de alltmer lyfts fram som ett sätt att åtgärda bristen på finansiering av infrastruktur såväl i utvecklade länder som i utvecklingsländer.
14. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen, eftersom den har gett uttryck för sin önskan att kraftigt utöka användningen av kombinerad finansiering under kommande år, att genomföra rekommendationerna i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport om att kombinera bidrag med lån och att utvärdera mekanismen för att kombinera lån och bidrag, särskilt när det gäller utvecklingsmässig och finansiell additionalitet, transparens och ansvarsskyldighet.
15. Europaparlamentet uppmanar EU:s organ att uppmuntra EU-företag som deltar i offentlig-privata partnerskap i tredjeländer, särskilt i mindre utvecklade länder, att i sitt arbete följa principen om en konsekvent politik, i enlighet med befintliga OECD-riktlinjer för multinationella företag, så att det tas hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra till hållbara investeringar där det tas hänsyn till utvecklingsmålen, genom att särskilt prioritera långsiktig utveckling av inhemska ekonomier, och att främja projekt med inriktning på exempelvis miljöskydd,

fattigdomsminskning, utbildning, avfallshantering eller användning av förnybar energi.

16. Europaparlamentet betonar att när det gäller utvecklingsbistånd är offentlig-privata partnerskap ett effektivt sätt att använda EU-medel och samtidigt stödja EU:s prioriteringar och samstämmighet med andra politiska områden. Parlamentet uppmanar kommissionen till ökad medverkan och ökade investeringar för att utveckla offentlig-privata partnerskap samt till att offentlig-privata partnerskap ska användas som ett verktyg för att EU:s begränsade budget för utveckling ska kunna ökas.
17. Europaparlamentet understryker att privata investeringar och privat finansiering troligen kommer att bli den viktigaste motorn för hållbar tillväxt, som förväntas bli ungefär 5 procent i utvecklingsländerna under de kommande åren. Parlamentet medger att privat finansiering av detta slag kan bidra till att stödja lokala ekonomier och företag och tillhandahålla anständiga arbetstillfällen, och därmed leda till fattigdomsutrotning, under förutsättning att de utländska direktinvesteringarna regleras korrekt och kopplas till konkreta förbättringar i partnerländernas ekonomier, exempelvis genom tekniköverföringar och utbildningsmöjligheter för den lokala arbetskraften. Parlamentet anser under dessa omständigheter att offentlig-privata partnerskap kan gynna de minst utvecklade länderna eftersom den oproportionerliga investeringsrisken inte i tillräcklig utsträckning uppmuntrar privata investeringar. Parlamentet betonar att de framtida offentlig-privata partnerskapen inom ramen för utvecklingsagendan för perioden efter 2015 bör ha som mål att eftersträva fattigdomsminskning och andra mål för hållbar utveckling och bör anpassas efter partnerländernas nationella utvecklingsplaner.
18. Europaparlamentet noterar att offentlig-privata partnerskap som har en bra uppläggning och genomförs effektivt kan ge många fördelar, såsom innovation, effektivare resursanvändning och kvalitetssäkring och kvalitetstillsyn. Parlamentet noterar också att offentlig-privata partnerskap i utvecklingsländer bör utvärderas utifrån sin möjlighet att ge resultat i fråga om utveckling och att det behövs en rättvis fördelning av riskbördan mellan den offentliga och den privata sektorn. Parlamentet påpekar att offentlig-privata partnerskap i utvecklingsländer hittills huvudsakligen förekommit i energi- och telekommunikationssektorerna, medan privata investeringar i social infrastruktur fortfarande är ovanliga. Parlamentet stöder därför de offentlig-privata partnerskap vars huvudsyfte är att uppnå målen för hållbar utveckling.
19. Europaparlamentet begär ökat tekniskt bistånd – inbegripet genom att utbilda lokalanställda och dela med sig av teknik – till partnerländernas regeringar, för att de i högre grad ska kunna hävda äganderätten till de offentlig-privata partnerskapen och ta sin del av ansvaret för förvaltningen av projekt inom offentlig-privata partnerskap, bl. a. genom att hjälpa dem med att inrätta banksystem och skattemyndigheter som kan tillhandahålla ekonomisk styrning för offentliga och privata medel samt förvalta dessa medel. Parlamentet påpekar att tidigare erfarenheter har visat att dåligt framförhandlade avtal om offentlig-privata partnerskap i vissa fall kunnat öka statsskulden och kräver att det inrättas ett regelverk för ansvarsfull finansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att ge utvecklingsländer tekniskt bistånd och rådgivning om hur EU:s standarder kan utformas och genomföras på deras marknader.
20. Europaparlamentet stöder starkt att FN:s riktlinjer för företag och mänskliga rättigheter

effektivt och heltäckande sprids och genomförs både inom och utanför EU, och framhåller att man måste vidta alla nödvändiga åtgärder inom politik och lagstiftning för att åtgärda bristerna i det effektiva genomförandet av FN:s riktlinjer, också vad gäller tillgången till rättslig prövning.

21. Europaparlamentet betonar att utvecklingsorganen måste se till att den offentliga finansieringen till utveckling används för att stödja lokala ekonomiska nätverk i utvecklingsländerna och inte i stället går till att främja privata företag och multinationella företag från givarländerna. Parlamentet betonar i synnerhet att offentlig-privata partnerskap bör syfta till att bygga upp kapaciteten hos inhemska mikroföretag och små och medelstora företag.
22. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen engagerar sig för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män och säkerställa jämställdhetsintegrering i alla sina åtgärder. Parlamentet begär att jämställdhetsaspekten integreras i planeringen och förverkligandet av offentlig-privata partnerskap, till exempel genom att använda könsuppdelade uppgifter och analyser för riktade investeringar och genom att i avtal fastställa centrala resultatindikatorer som gynnar kvinnor. Parlamentet begär i detta sammanhang att utökad stöd ges till lokala små och medelstora företag, och särskilt till kvinnliga företagare, så att de ska kunna dra nytta av tillväxt inom den privata sektorn.

Tänkbara redskap för att EU-företag ska kunna gå med i offentlig-privata partnerskap utanför EU

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att utverka omfattande åtaganden om marknadstillträde på det internationella planet, inom Världshandelsorganisationen och i de pågående bilaterala förhandlingarna med tredjeländer i enlighet med ett positivt och ömsesidigt tillvägagångssätt som medger internationell konkurrens, för att åtgärda den bristande symmetrin i fråga om hur öppna EU:s marknader för offentlig upphandling är, jämfört med handelspartnerns marknader. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att få bort administrativa, förfarandemässiga och tekniska hinder mot EU-företags deltagande i utländska offentlig-privata partnerskap.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid förhandlingar om handels- och investeringsavtal med andra länder verka för att undanröja hindren för europeiska företags, särskilt små och medelstora företags, tillträde till offentlig-privata partnerskap i dessa länder och att främja europeiska medborgares yrkesmässiga rörlighet i dessa länder, så att de kan konkurrera på lika villkor med såväl inhemska företag som företag från tredjeländer.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka EU:s företag utomlands och dra slutsatser om framgångssagor, modeller och bästa praxis för att utarbeta riktlinjer, och att överväga att inrätta virtuella dokumentationscentrum eller övervakningscentrum för att EU-företag, särskilt små och medelstora företag, lättare ska kunna få information om vilka möjligheter det finns till offentlig-privata partnerskap. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra skapandet av användarvänliga plattformar och nätverk för att främja en strukturerad dialog mellan berörda parter och att ge tekniskt stöd i fråga om den rättsliga ramen och om vilka utmaningar som är att förvänta. Parlamentet uppmanar

kommissionen att genomföra en studie av hur EU:s frihandelsavtal och genomförandet av dem påverkar EU-företagens tillträde till utländska offentlig-privata partnerskap. Parlamentet anser att en sådan studie skulle kunna ge insikter om frihandelsavtalens konkreta effekter inom området offentlig-privata partnerskap och, i sista hand, om vilka hinder som ännu inte har åtgärdats.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja användningen av tydliga och heltäckande redovisningsregler på internationell nivå för att minska de osäkerhetsmoment som är förknippade med offentlig-privata partnerskap och samtidigt främja både en sund budgetpolitik och hållbara projekt.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att även EU-stödda organ som genomförandeorganet för små och medelstora företag (Easme) och Enterprise Europe Network (EEN) kan få tillgång till och utbyta information med små och medelstora företag om hur man kommer med i offentlig-privata partnerskap i tredjeländer, och om hur man kan främja små och medelstora företags deltagande i offentlig-privata partnerskap i tredjeländer.
28. Europaparlamentet understryker att tillräckliga garantier för att dessa långtidsinvesteringar kommer att göras mot bakgrund av en tydlig, stabil och säker omgivning med god samhällsstyrning, rättssäkerhet, insyn, likabehandling, icke-diskriminering och effektiv tvistlösning är en absolut förutsättning för att man på gränsöverskridande basis ska kunna locka till sig resurser från den privata sektorn till offentlig-privata partnerskap. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att samarbeta om detta inom behöriga internationella forum, för att den juridiska struktur som behövs inom området ska finnas på plats och vara öppen, demokratisk, integrerande, effektiv och kostnadseffektiv.

Offentlig-privata partnerskap utanför EU: nya arbetstillfällen och tillväxtmöjligheter för EU-företag

29. Europaparlamentet är övertygat om att om EU-företagen i högre grad deltog i storskaliga internationella offentlig-privata partnerskap skulle detta kunna bli till stor nytta i form av skapande av anständiga arbeten, produktivitet, konkurrenskraft, teknisk kapacitet och innovationsutveckling i EU. Parlamentet erinrar om att det i kommissionens studie från 2010 *Internationalisation of European SMEs* framhållits att det råder en positiv koppling mellan å ena sidan internationalisering och å andra sidan innovation i form av produkter, tjänster och processer.
30. Europaparlamentet betonar att arbetet inom detta område måste ta hänsyn till i synnerhet utmaningarna för EU-baserade små och medelstora företag att konkurrera på den internationella marknaden när de ingår i offentlig-privata partnerskap samt till behovet av att säkerställa att små och medelstora företag får konkret och rättvist tillträde till dem. Parlamentet betonar i detta hänseende vikten av särskilda regler som möjliggör gruppupphandling för små och medelstora företag och användning av öppna och insynsvänliga underleverantörskedjor. Parlamentet anser att små och medelstora företag bör uppmanas att delta i anbudsförfaranden antingen som underleverantörer eller som en del av konsortier.
31. Europaparlamentet erinrar om vad som uppnåtts inom EU med hjälp av offentlig-privata

partnerskap inom utvecklingen av infrastruktur och inom framträdande områden som teknik, forskning, e-lärande och andra sektorer med högt mervärde och uppmanar kommissionen att ta reda på vilka projekt som gett bästa resultat inom EU och främja alla slags EU-företags, framför allt små och medelstora EU-företags, deltagande i sådana initiativ utomlands.

o

o o

32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska investeringsbanken.

MOTIVERING

Föredraganden anser att vissa av de positiva erfarenheterna av offentlig-privata partnerskap hör samman med att projekt förverkligats bättre (i form av att både tidsplanen och budgeten hållit), att kvaliteten eller värdet stått i ett gott förhållande till projektkostnaderna, att det blivit möjligt att på lång sikt finansiera anläggningskostnaderna för infrastruktur, att innovation och forskning stimulerats, att den privata sektorn engagerats både i att anlägga och driva projekt, samt även i form av finansiering, och att vi fått en mer flexibel och sakkunnig förvaltningsmiljö och nytta i form av resurser till väletablerade företag och små och medelstora företag och dessutom genom att EU-företagen fått ökad konkurrenskraft inför deltagandet i offentlig upphandling i tredjeländer.

Föredraganden anser att byggande, förvaltning, underhåll eller drift av infrastrukturer inom transportområdet (vägar, järnvägar, tunnelbanor), offentliga byggnader med tillhörande utrustning (fängelser, skolor, sjukhus), miljön (vattenrening, avfallshantering eller förvaltning av vatten och avfall), el-, gas-, vatten- och värmeförsörjning, telekommunikations- eller energinät eller utvecklingen av ny teknik eller nya produkter bär på ett antal nyttofaktorer och inneboende risker som kan delas mellan den privata och den offentliga sektorn.

Föredraganden hävdar att om EU-företagen i högre grad deltog i storskaliga internationella projekt, framför allt inom ramen för offentlig-privata partnerskap, skulle detta bli till stor nytta i form av sysselsättningskapande, produktivitet, konkurrenskraft, teknisk utveckling och innovationsutveckling, vilket i sin tur skulle bli till gagn för och skapa ekonomisk tillväxt i hela EU och i värdländerna. Föredraganden skulle därför vilja fästa uppmärksamhet på de möjligheter som erbjuds av offentlig-privata partnerskap i företag utanför EU och uppmanar med kraft EU:s institutioner att vidta nödvändiga åtgärder för att främja deltagandet av EU-företag, framför allt små och medelstora företag, i projekt inom ramen för offentlig-privata partnerskap.

8.5.2015

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till utskottet för internationell handel

över de externa effekterna av EU:s handels- och investeringspolitik för offentlig-privata initiativ i länder utanför EU
(2014/2233(INI))

Föredragande: Brian Hayes

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar utskottet för internationell handel att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att EU:s handels-, investerings- och utvecklingspolitik är sammanlänkade och att principen om en konsekvent utvecklingspolitik fastslås i artikel 208 i Lissabonfördraget, som kräver att målen för utvecklingssamarbetet beaktas i politik som sannolikt kommer att påverka utvecklingsländerna. Parlamentet betonar också att det är viktigt att EU:s investeringspolitik inriktas på ekonomiska val som omfattar en riktig bedömning av de sociala effekterna.
2. Europaparlamentet medger att privata investeringar och privat finansiering troligen kommer att bli den viktigaste motorn för tillväxten, som förväntas bli ungefär 5 procent i utvecklingsländerna under de kommande åren. Parlamentet medger att de kan främja lokala ekonomier och företag och tillhandahålla anständiga arbetstillfällen – och därmed leda till fattigdomsutrotning – under förutsättning att de utländska direktinvesteringarna regleras korrekt och kopplas till konkreta förbättringar i partnerländernas ekonomier, dvs. genom tekniköverföringar och utbildningsmöjligheter för den lokala arbetsstyrkan. Parlamentet anser under dessa omständigheter att offentlig-privata partnerskap kan gynna de minst utvecklade länderna eftersom den oproportionerliga investeringsrisken inte i tillräcklig utsträckning uppmuntrar privata investeringar. Parlamentet betonar att de framtida offentlig-privata partnerskapen inom ramen för utvecklingsagendan för perioden efter 2015 bör ha som mål att eftersträva fattigdomsminskning och andra mål för hållbar utveckling och bör alinjas med partnerländernas nationella utvecklingsplaner.
3. Europaparlamentet noterar att välstrukturerade och effektivt genomförda offentlig-privata partnerskap kan ge många fördelar, såsom innovation, större effektivitet i användningen

av resurser och kvalitetssäkring och kvalitetstillsyn. Parlamentet noterar också att offentlig-privata partnerskap i utvecklingsländer bör utvärderas utifrån deras möjlighet att ge resultat på utvecklingsområdet och att det behövs en rättvis fördelning av riskbördan mellan den offentliga och den privata sektorn. Parlamentet påpekar att offentlig-privata partnerskap i utvecklingsländer hittills huvudsakligen förekommit i energi- och telekommunikationssektorerna, medan privata investeringar i social infrastruktur fortfarande är ovanliga. Parlamentet stöder därför de offentlig-privata partnerskap vars huvudsyfte är att uppnå målen för hållbar utveckling.

4. Europaparlamentet begär ökat tekniskt bistånd – inbegripet genom att utbilda lokalanställda och dela med sig av teknik – till partnerländernas regeringar, för att de i högre grad ska kunna hävda äganderätten till de offentlig-privata partnerskapen och ta sin del av ansvaret för förvaltningen av de offentlig-privata partnerskapen, genom att hjälpa dem med att inrätta banksystem och skattemyndigheter som kan tillhandahålla ekonomisk styrning för offentliga och privata medel samt förvalta dessa medel. Parlamentet påpekar att tidigare erfarenheter har visat att dåligt framförhandlade avtal om offentlig-privata partnerskap i vissa fall kunde öka statsskulden och kräver att det inrättas ett regelverk för ansvarsfull finansiering.
5. Europaparlamentet stöder starkt att FN:s riktlinjer för företag och mänskliga rättigheter effektivt och heltäckande sprids och genomförs både inom och utanför EU, och framhåller att man måste vidta alla nödvändiga åtgärder inom politik och lagstiftning för att åtgärda bristerna i det effektiva genomförandet av FN:s riktlinjer, också vad gäller tillgången till rättslig prövning.
6. Europaparlamentet är oroat över att vissa skyddsåtgärder för att garantera ett effektivt utnyttjande av offentliga medel inte alltid är i kraft. Parlamentet noterar i synnerhet att målen med offentlig-privata partnerskap ofta är mycket allmänt definierade och att det ofta inte finns några kriterier för specifika, mätbara, uppnåbara och tidsbundna mål. Parlamentet betonar att offentlig-privata partnerskap bör vara ett verktyg som belönar ansvarsfullt beteende hos privata företag. Parlamentet anser därför att det bör inrättas ett starkt regelverk för att se till att dessa investeringar är förenliga med mänskliga rättigheter samt med sociala standarder och standarder avseende miljö och transparens, samtidigt som man garanterar att den privata sektorn betalar sin rättvisa del av skatterna. Parlamentet påpekar att det på förhand bör göras en konsekvensanalys avseende utveckling för fattiga länder, som garanterar människors rättigheter, särskilt tillgången till mark, vatten och grundläggande sociala tjänster, för varje projekt för offentlig-privata partnerskap som får officiellt utvecklingsbistånd. Parlamentet betonar att man i samråd med det civila samhället måste enas om mätbara resultatindikatorer, övervakningsmetoder och bedömningsmekanismer under projektens förberedelsefas och att dessa måste tillämpas effektivt. Parlamentet betonar vikten av den formella rådgivande och granskande rollen för parlamenten och det civila samhället i syfte att garantera fullständig transparens, legitimitet och ansvarsskyldighet.
7. Europaparlamentet anser att offentlig-privata partnerskap är en viktig innovativ lösning på problemet med den allt större bristen på offentliga investeringar. Parlamentet medger att offentlig-privata partnerskap kan utgöra en organisatorisk och institutionell utmaning för den offentliga sektorn eftersom de är komplexa till sin natur och kräver andra sorters

kunskaper och nya institutioner för att kunna fungera. Europaparlamentet betonar att det är viktigt med goda styrelseformer och rättsstatsprincipen samt inkluderande, öppna och transparenta offentliga institutioner. Parlamentet påminner om betydelsen av EU:s ledarskap för att stärka mål 16 för hållbar utveckling avseende rättvisa och effektiva institutioner inom ramen för de mellanstatliga förhandlingarna om en global utvecklingsram för perioden efter 2015.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen, eftersom den har gett uttryck för sin önskan att kraftigt utöka användningen av kombinerad finansiering under kommande år, att genomföra rekommendationerna i revisionsrättens särskilda rapport om att kombinera bidrag med lån och att utvärdera mekanismen för att kombinera lån och bidrag, särskilt när det gäller utvecklingsmässig och finansiell additionalitet, transparens och ansvarsskyldighet.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att företag som deltar i offentlig-privata partnerskap respekterar principerna om företagens sociala ansvar under projektens hela livscykel, inbegripet genom att respektera FN:s Global Compact-initiativ om mänskliga rättigheter, FN:s riktlinjer för företag och mänskliga rättigheter, ILO:s grundläggande arbetsnormer, miljönormer och FN:s konvention mot korruption. Parlamentet anser också att man under projektens hela livscykel bör ta hänsyn till OECD:s riktlinjer, särskilt kapitel IV om respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta genomförbara mekanismer för ansvarsskyldighet.
10. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja den pågående processen med att utarbeta ett internationellt, rättsligt bindande FN-instrument för transnationella och andra företag när det gäller mänskliga rättigheter, eftersom detta kommer att klargöra transnationella företags skyldigheter inom människorätt, liksom företagens skyldigheter gentemot stater, och tillhandahålla effektiva rättsmedel för offer i fall där det klart framgår att dessa företag inte kan lagföras effektivt inom ramen för det inhemska rättsväsendet.
11. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid att små och medelstora företag är drivkraften bakom sysselsättning och välfärd i utvecklingsländerna, och att de skapar ungefär 90 procent av arbetstillfällena. Parlamentet anser att man måste öka samarbetet med både den lokala privata sektorn – vilket är nödvändigt för den inhemska mobiliseringen av resurser och skapandet av sysselsättning – och europeiska små och medelstora företag och nystartade företag i samband med offentlig-privata partnerskap i syfte att mobilisera långfristig finansiering, skapa innovation inom teknik och företagsmodeller och bygga upp mekanismer för att hålla den privata sektorn ansvarsskyldig.
12. Europaparlamentet betonar att utvecklingsorganen måste se till att den offentliga finansieringen till utveckling används för att stödja de lokala ekonomiska nätverken i utvecklingsländerna och inte i stället går till att främja privata företag och multinationella företag från givarländerna. Parlamentet betonar i synnerhet att offentlig-privata partnerskap bör syfta till att bygga upp kapaciteten hos inhemska mikroföretag och små och medelstora företag.
13. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen engagerar sig för att främja

jämställdhet mellan kvinnor och män och säkerställer jämställdhetsintegrering i alla sina åtgärder. Parlamentet begär att jämställdhetsaspekten integreras i planeringen och tillhandahållandet av offentlig-privata partnerskap, till exempel genom att använda könsuppdelade uppgifter och analyser för riktade investeringar och genom att i avtal fastställa centrala resultatindikatorer som gynnar kvinnor. Parlamentet begär i detta sammanhang att större stöd ges till lokala små och medelstora företag, särskilt till kvinnliga företagare, så att de ska kunna dra nytta av tillväxt inom den privata sektorn.

14. Europaparlamentet föreslår att kommissionen underlättar plattformar för strukturella dialoger med många olika aktörer, till exempel organisationer som företräder arbetstagare, företagare och arbetsgivare, för att bygga förtroende och enas om gemensamma mål; dessa aktörer skulle kunna vara regeringar, givare, den privata sektorn, filantropiska stiftelser, lokala myndigheter, organisationer i det civila samhället och icke-statliga organisationer, och syftet skulle vara att skapa säkerhet ur investerings- och administrationssynvinkel. Parlamentet understryker i detta sammanhang den viktiga roll som EU:s delegationer spelar i de olika länderna för att underlätta sådana dialoger.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.5.2015
Slutomröstning: resultat	+: 18 -: 0 0: 6
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Nirj Deva, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Joachim Zeller
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Daniela Aiuto, Tiziana Beghin, Julie Ward

7.5.2015

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för internationell handel

över effekterna av EU:s handels- och investeringspolitik på offentlig-privata partnerskap
(2014/2233(INI))

Föredragande av yttrande: Dita Charanzová

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för internationell handel att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet påminner om vikten av offentlig-privata partnerskap (PPP) som ett redskap för ekonomisk tillväxt, innovation, konkurrenskraft och skapande av sysselsättning, både på den inre marknaden och utomlands. Parlamentet betonar att PPP fyller en strategisk funktion för moderniseringen av infrastruktur, särskilt energi-, vatten- och väginfrastruktur samt digitala infrastruktur. Parlamentet noterar att europeiska företag står väl rustade för att konkurrera om och driva sådana arrangemang.
2. Europaparlamentet betonar att de positiva effekterna av PPP bottnar i förbättrat projektutförande, god nyttokostnadskvot, möjlighet till långsiktig finansiering av kostnaderna, stimulans till innovation och forskning och även större flexibilitet och kompetens i ledningsmiljön.
3. Europaparlamentet noterar att PPP kännetecknas av en lång livscykel, som ibland sträcker sig från 10 till 30 år. Parlamentet anser att livscykeln för PPP bör vara meningsfull och stämma överens med de eftersträlvade målen så att arbete, varor och tjänster inte på konstgjord väg snedvrider konkurrensen eller skapar högre kostnader och en onödig börda för offentliga förvaltningar och skattebetalare.
4. Europaparlamentet påminner om att infrastrukturprojekt (särskilt inom byggnation, miljö, telekommunikationer eller energinät) finns flera inneboende risker och att staten genom PPP överför en del av risken till den privata entreprenören, så att båda kan dra fördel av projekten men samtidigt dela på riskerna och ansvaret. Parlamentet betonar dessutom att det krävs lämplig riskdelning för att minska kostnaderna för ett projekt och se till att det framgångsrikt genomförs och blir bärkraftigt.

5. Europaparlamentet påminner om att PPP karakteriseras av sitt höga värde och sin tekniska komplexitet, och av parternas långsiktiga åtaganden. De kräver därför vissa nivåer på både flexibilitet och förfarandemässiga garantier för att säkerställa transparens, icke-diskriminering och likabehandling.
6. Europaparlamentet betonar att rättvis konkurrens och tillträde måste garanteras för samtliga parter som deltar i PPP, särskilt genom rättvisa och transparenta urvalsförfaranden genom vilka staten bygger upp sådana partnerskap.
7. Europaparlamentet betonar att utvecklandet av PPP måste ta hänsyn till i synnerhet utmaningarna för EU-baserade små och medelstora företag att konkurrera på de internationella marknaderna när de ingår i ett PPP samt till behovet av att säkerställa att små och medelstora företag får konkret, rättvist och ömsesidigt tillträde, särskilt inom försörjningssektorn i enlighet med direktiv 2014/25/EU. Parlamentet betonar i detta hänseende hur viktigt det är med särskilda regler som möjliggör gruppupphandling vid upphandlingar för små och medelstora företag och användning av öppna och transparenta underleverantörskedjor.
8. Europaparlamentet påminner om att PPP bör ge medborgarna och konsumenterna stort mervärde, säkerställa tjänster och/eller varor av hög kvalitet och ge de offentliga förvaltningarna konkreta konkurrensfördelar och ekonomiska fördelar, samtidigt som ytterligare bördor eller förluster undviks för den offentliga sektorn.
9. Europaparlamentet betonar att PPP-arrangemang kan ta olika former men att inre marknadsstiftningen alltid fastställer höga förfarandemässiga standarder. Denna lagstiftning reviderades och konsoliderades i direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU om offentlig upphandling, i direktiv 2014/23/EU om koncessioner, och i riktlinjer om institutionaliserade PPP. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att ge utvecklingsländer tekniskt bistånd och rådgivning om hur EU:s standarder kan utformas och genomföras på deras marknader.
10. Europaparlamentet betonar att EU:s marknader för offentlig upphandling i princip är öppna för internationell konkurrens, med regler som syftar till att främja rättvis och effektiv konkurrens på den inre marknaden och en inkluderande tillväxt med avtal som tilldelas enligt principen om det ekonomiskt mest fördelaktiga erbjudandet och till att skapa lika spelregler för internationella investerare. Parlamentet påminner om att det inte sker någon diskriminering på grundval av utländskt ägande eller kontroll, och att utländska företag får etablera sig lokalt för att delta i PPP.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att unionens handelsarrangemang innehåller de nödvändiga villkoren som gör att europeiska företag kan konkurrera på lika villkor med inhemska företag utomlands. Parlamentet anser att detta också innebär tillgång till relaterade tjänster, liksom klara och rättvisa regler för tillgång till upphandlingsinformation och tilldelningskriterier. Parlamentet betonar att större transparens och utveckling av elektroniska förfaranden är av särskild vikt för små och medelstora företag och för ingåendet av varaktiga och inkluderande PPP.
12. För att kunna attrahera den privata sektorn till PPP, särskilt gränsöverskridande sådana, understryker Europaparlamentet att det är av yttersta vikt att investerarna får tillräckliga

garantier för att deras långsiktiga investering åtnjuter en säker miljö, rättslig förutsebarhet och god styrning. Parlamentet betonar därför behovet av att säkerställa effektivt skydd av investeringar och ekonomiska tillgångar som europeiska företag innehar inom ramen för PPP-arrangemang utanför EU.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med handelspolitiska principer och handelsavtal verka för att öppna marknadstillträdet för europeiska företag i samband med PPP-arrangemang utanför EU.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att även EU-stödda organ som genomförandeorganet för små och medelstora företag (Easme) och Enterprise Europe Network (EEN) kan få tillgång till och utbyta information med små och medelstora företag om hur man kommer med i PPP i tredjeländer, och kommissionen uppmanas också att främja små och medelstora företags deltagande i PPP i tredjeländer.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid förhandlingar om handels- och investeringsavtal med andra länder verka för att undanröja hindren för europeiska företags, särskilt små och medelstora företags, tillträde till PPP i dessa länder och att främja europeiska medborgares yrkesmässiga rörlighet i dessa länder, så att de kan konkurrera på lika villkor med såväl inhemska företag som företag från tredjeländer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	7.5.2015
Slutomröstning: resultat	+ : 29 - : 5 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Dita Charanzová, Anna Maria Corazza Bildt, Nicola Danti, Dennis de Jong, Ildikó Gáll-Pelcz, Evelyne Gebhardt, Maria Grapini, Sergio Gutiérrez Prieto, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Marlene Mizzi, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Marcus Pretzell, Robert Rochefort, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Igor Šoltes, Ivan Štefanec, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Mylène Troszczynski, Mihai Țurcanu, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Pascal Arimont, Biljana Borzan, Birgit Collin-Langen, Jens Nilsson, Julia Reda, Sabine Verheyen
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Petras Auštrevičius, Damiano Zoffoli

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	28.5.2015
Slutomröstning: resultat	+: 34 -: 5 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, Daniel Caspary, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Jörg Leichtfried, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Goffredo Maria Bettini, Dita Charanzová, Georgios Epitideios, Seán Kelly, Sander Loones, Adina-Ioana Vălean, Jarosław Wałęsa
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Cecilia Wikström